

Generaldebatten over Finansloven, at han har faaet tilstrækkeligt Svar. Det ærede Medlem har faaet det Svar, at Regeringen vil holde Lovene, saa længe de bestaa, han har faaet det Svar, at med Hensyn til taktiske Enkeltheder maa Regeringen forbeholde sig sin Stilling til den nævnte Tid. Ved Generaldebatten erkendte det ærede Medlem fra Æbeltoft, at det var enhver Regerings selvfølgelig Ret at forbeholde sig sin Afgørelse af taktiske Enkeltheder; og naar han ikke længere erkender det, men vedbliver at rippe op i dette Spørgsmaal, er det, fordi han er fallit i Grundlovs- og Valgkredsspørgsmaalet og derfor bestandig skal tale om noget andet.

At han er fallit i Grundlovs- og Valgkredsspørgsmaalet, fremgaar ogsaa deraf, at han nu overfor mig svarede, at han selv ved første Behandling havde fremhævet Højres Indrømmelser. Ja, det er rigtigt, det gjorde det ærede Medlem ved første Behandling, men hvorfor bebrejdede han mig da i Dag, at jeg fremhævede Indrømmelser? Hvorfor kaldte han det i Dag for et Frieri til Højre, da jeg kun har gjort, hvad det ærede Medlem erkender, at han selv gjorde ved første Behandling? Jeg er altsaa blot bleven staaende paa det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog ved første Behandling, hvorimod det ærede Medlem under Vinterens Arbejde som Følge af den Sammenlækning, han er kommen i med det ærede Medlem fra Ringkøbing, har forladt det Standpunkt, han stod paa ved første Behandling. Den Gang erklærede det ærede Medlem fra Æbeltoft, at hvis det skulde vise sig i Løbet af nogle faa Maaneder, at den lille Grundlovsændrings Vej var ufarbar, vilde han prøve paa den store, den hele Grundlovsændring. Nu har det vist sig i Løbet af disse Maaneder, at den er ufarbar, for det ærede Medlem fra Æbeltoft tror vel ikke i dette Øjeblik, at der er nogen som helst Mulighed for den lille Grundlovsændring, det første Skridt maatte da i alt Fald være, at han satte Forholdstalsvalg ind i § 32. Det kan han ikke gøre uden samtidig at forandre Landstingets Sammensætning. Det er altsaa det ærede Medlem, der er løbet fra sine Udtalelser i Efteraaret, fordi han har lænket sig sammen med en anden Mand. Det er ham, der bebrejder mig, at jeg gør, hvad han gjorde i Efteraaret. Jeg konstaterer atter det ærede Medlems Perfid.

Rode: Det ærede Medlem fra Æbeltoft mente, at jeg overvurderede hans Intelligens, naar jeg nu antog, at han godt vidste, hvilke Fremgangsmaader der vare anvendelige. Nej, det gør jeg ikke, jeg kender hans Intelligens meget godt, og jeg ved, at naar det ærede Medlem tænker sig om og ser tilbage i Tiden, vil han kunne finde baade en og to og tre Fremgangsmaader, som ere egnede for Regeringen i denne Sag. Derfor siger jeg, at det ærede Medlem enten har mistet sin Hukommelse eller simulerer. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem simulerer, i alt Fald simulerer det ærede Medlem i eet Spørgsmaal, nemlig, naar han klynker sig til en moralsk Forargelse over, at man ikke fra Regeringens Side angiver sin taktiske Fremgangsmaade. Det er allerede sagt, at han selv forleden indrømmede her i Tinget, at det var selvfølgelig, at Regeringen ingen Pligt havde til at angive den. Men desuden — for at se paa en større politisk Skueplads end dette Land — ved det ærede Medlem da ikke, hvorledes Stillingen er for Øjeblikket i England, og tror det ærede Medlem, at Regeringen derovre paa Forespørgsel af en af Oppositionens Ordførere vil angive, hvilke Veje den vil gaa med Hensyn til Budgettet, eller hvilke Veje den vil gaa med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet? Ikke et Ord giver den til Svar, selvfølgelig! Sine Veje vælger man selv, men derimod giver man Besked om, hvad det er, man vil naa ad disse Veje.

Vi stod i sin Tid her i Tinget og spurgte Regeringen forgæves, ikke om hvilken Taktik den vilde vælge, for vi have aldrig været saa uforstandige at spørge det ærede Medlem fra Ringkøbing om hans Taktik, men om hans Politik, om, hvad han tilsigtede. Derpaa gav han ikke Svar. Her gives Svar paa den politiske Stilling til alle store Spørgsmaal, Svar paa Spørgsmaal om, hvad der tilsigtes. Men naar det ærede Medlem spørger om, hvilke Veje man vil gaa, kan man ikke sige andet, end at han vil faa at se den 1. Oktober, at han har været med til de Veje, at det hele er ganske klart, at han blot her staar og digter noget op for Tinget og giver et Indtryk af, at her foregaar noget, som der slet ikke foregaar.

Jeg antager, at Debatten er nær ved sin Afslutning og skal derfor kun gøre et Par Bemærkninger om de to Ændringsforslag, som endnu staa tilbage, efter at de forskellige ærede Medlemmer have ud-